Нахїѧ Белеска градъ

Митрополитъ господи҃ кѵ҃ръ Йгнатїа, аѵи҃ Йцѡ папѵцїа, Илиа ѿ Пе́зово, поп Пе́тко.

[1]) Сервїѧ

Преподовнѣишїй г҃дин҃ъ Ѥни́кіе Нешко=Никшичь, бившїй то́гда еѵі́мерїи митрополі́та серѣска́гѡ, постриженькь сто=Стѵ-деничко=Калѵ҃ни́чкїй [2])

Ѡвїѧ люди ми ре́коа: по́ради, препиши, и҃ мїе ѣе помо́жемо по не́що. Того́ ради и҃ а҃зъ пре́писа́хъ во сла́ѵ бж҃їю и҃ пречтыѧ вцы и҃ ради хатьръ ни́хни сотвори́хъ послѵша́нїе, обаче а҃ще не би помо́гналъ свѣтлѣйшїй,[3]) пакъ нищо не бы́ бы́ло совершено. препи́сахъ сїе во монасти́ръ Ле́шечки, ѥмѵ҃же пе́рвїй кти́торъ ст҃и кнѧзъ Лазаръ сер҃бскїй, во лѣто а҃ѡ҃ла҃: по благодати 1831.

18. — Монаси отъ Тетовско въ монастира Кучевища, надъ Скопйе, 1843 г. Арсений, съселянинъ на Кирила Пейчиновичъ и неговъ по-младъ сътрудникъ, пребивавалъ известно време въ Кучевицкия монастиръ. Тамъ той оставилъ следната бележка въ ржкописъ, сега въ Хлудовата сбирка въ Москва. Сїе҃ жи́тїе и҃же во ст҃ихъ ѡ҃ца нашего Грѝгори́а а҃рхие҃пкпа Ѡмѝрїтскагѡ҃ декември́а : во д҃і : денъ, би́ша два ли́ста и҃ски́нати҃ и҃ ї҃згѵблени҃ ѿ зачалото и҃ (ѡ)вретохмо во дрѵго жи́тїе и҃ го препи́са Ѧрсени́а и҃еромона҃ его рѵкою при и҃гѵмена Ми́саи́ла ї҃еромонаха дечанца би́вши҃ настоѧтелъ во монасти́ръ храмъ ст҃ихъ а҃рхангелъ Ми́хаи҃лъ и҃ Гаври́лъ и҃ прочи҃ безплотни́хъ во Скопска е҃пархиа҃ во Черни́а гори҃ више село Кѵчови́ще во времѧ Гавриїла ми́трополи́та Скопскаго и ѵ времѧ чьсти́таго Ѧ҃вѕи пашѵ тѵрскаго вери, 1843 и҃анѵариа : 8 денъ. Ми́саи́ло и҃гѵменъ со братиамѝ его Ѧрсени́а и҃еромонахъ Захари́а ди́аконъ Ѧтанасѝа монахъ Мари́нко ѵчени́къ и҃гѵменовъ Ѡ҃анъ ди́акъ и҃гѵменовъ, ѡ҃ви́а вси҃ би́ша родомъ ѿ Тетово тѵрски Калканделе. Срв. Селищев, Полог, 199; А. Поповъ, Описаніе, 476

[1—2]) Друга ржка.

[3]) Т. е. князъ Милошъ сръбски. Милошъ обаче не помогналъ, и книгата била напечатана въ българската печатница въ Солунъ, следъ десетина години, въ 1840.